

Sygn. akt: III C 4017/13 upr .

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr. Sądowy Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn.akt III C 4017/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem złożonym w dniu 3 lipca 2013r. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 2081,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany był studentem w (...) Wyższej Szkole (...) w W. i zobowiązał się do ponoszenia opłat w następujących kwotach: 360 zł płatne do 10 grudnia 2005r., 360 zł płatne do 10 stycznia 2006r., 360 zł do 10 lutego 2006r. Na podstawie umowy zakupu wierzytelności z dnia 25 kwietnia 2013r. powód stał się wierzycielem pozwanego. Z uwagi na nieuiszczenie opłat przez pozwanego powód złożył pozew w niniejszej sprawie, nadto powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem zostały się skapitalizowane odsetki naliczane od dnia następnego od daty wymagalności każdej z opłat do dnia wniesienia pozwu.

Pozwany M. K. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, iż w sprawie winien mieć zastosowanie przepis art.750 kc, w związku z czym okres przedawnienia będzie wynosił dwa lata.

Dnia 27 stycznia 2014 r. powód ustosunkowując się do zarzutu przedawnienia wskazał, iż umowa o świadczenie usług edukacyjnych przez uczelnię wyższą stanowi nowy typ umowy nazwanej, do której nie znajdują zastosowania przepisy o zleceniu, w tym przepis art. 751 pkt 2 k.c. i dochodzone pozwem roszczenia ulegają przedawnieniu zgodnie z treścią art. 118 k.c. z upływem dziesięciu lat, albowiem nie są to roszczenia o świadczenia okresowe, ani związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Wyższa Szkoła (...) z siedzibą w W. uzyskała osobowość prawną w dniu 25 kwietnia 1994r. Od 7 grudnia 2000r. uzyskała uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku „zarządzanie i marketing”.

Dowód:

- odpis z rejestru uczelni niepublicznych k. 44-45

W dniu 1 września 2004r. (...) Wyższa Szkoła (...) z siedzibą w W. zawarła z pozwanym M. K. kontrakt o świadczenie nauki, zapewniający pozwanemu miejsce na Wydziale Stosunków (...) i (...) na kierunku zarządzanie i marketing. Pozwany zobowiązał się na mocy niniejszego kontraktu do wpłat wpisowego oraz opłacania czesnego w terminach i wysokości ustalonej przez rektora uczelni.

Dowód:

- kontrakt z 1 września 2004r. k.46

Pozwany zobowiązany był do uiszczenia tytułem czesnego:

- kwoty 360 zł do 10 grudnia 2005r.,

- kwoty 360 zł do 10 stycznia 2006r.,

- kwoty 360 zł do 10 lutego 2006r.

Dowód:

- rozliczenie z kontrahentem k.48

- zarządzenie Rektora nr (...) k.47

W dniu 25 kwietnia 2013 r. (...) Wyższa Szkoła (...) z siedzibą w W. zawarła z powodem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę sprzedaży wierzytelności pieniężnych w stosunku do dłużników z tytułu świadczonych usług edukacyjnych, mocą której przeniosła na powoda wierzytelności określone w załączniku nr 1 do umowy. W wyciągu z tego załącznika wyszczególniono wierzytelność wobec pozwanego w kwocie 1080 zł.

Dowód:

- umowa cesji k.49

- wyciąg z załącznika k.50

Sąd zważył co następuję:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Mając na uwadze stanowisko powoda wyrażone w pozwie i dalszych pismach procesowych, stwierdzić należy, iż powód wywodził swe roszczenia z umowy o świadczenie usług edukacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) Wyższą Szkołą (...) z siedzibą w W.. Powód domagał się od pozwanego zapłaty czesnego za studia na tej uczelni za okres od grudnia 2005 r. do lutego 2006r. oraz ustawowych odsetek za opóźnienie w zapłacie tych świadczeń, wskazując, iż mocą umowy z dnia 25 kwietnia 2013 r. wierzytelności w tym zakresie nabył w drodze przelewu zgodnie z treścią art. 509 § 2 k.c.

Zauważyć należy, iż pozwany nie kwestionował swojego zadłużenia wobec (...) Wyższej Szkoły (...) z siedzibą w W. oraz dokonania cesji wierzytelności z tego tytułu na rzecz powoda, natomiast zarzutem, który był podnoszony przez pozwanego był zarzut przedawnienia.

W niniejszej sprawie roszczenia dochodzone pozwem powstały odpowiednio w dniu 10 grudnia 2005 r., 10 stycznia 2006 r., 10 lutego 2006 r., uznać więc należało, iż pozwany podnosząc zarzut ich przedawnienia skutecznie uchylił się od ich zaspokojenia w świetle art. 117 § 2 k.c.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2014, poz. 1198) dokonano nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym dodając art. 160a, który w ust.7 wprowadził trzyletni okres przedawnienia dla roszczeń wynikających z umów zawartych między uczelnią a studentem w zakresie usług edukacyjnych. Nadto z mocy art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. przepis art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie będzie miał zastosowanie do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, zawartych przed dniem wejścia zmian wprowadzonych ustawą z 11 lipca 2014r.

W niniejszej sprawie pozew został złożony w dniu 3 lipca 2013r., a zatem po upływie terminu przedawnienia.

W ocenie Sądu nawet w przypadku braku regulacji zawartej w art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. powództwo również podlegałoby oddaleniu. Uwzględnić bowiem w tym zakresie należało przepis art. 751 pkt 2 k.c., zgodnie z którym z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia z tytułu utrzymania, pielęgnowania, wychowania lub nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone. Tak więc na tej podstawie termin przedawnienia upływał przed wszczęciem niniejszego postępowania.

Alternatywnie, gdyby zaś przyjąć założenie, iż źródłem roszczenia powoda jest umowa nazwana, to zważyć należy, iż czesne w ocenie Sądu stanowi świadczenie okresowe, a przynajmniej powód nie dowiódł, by było inaczej. Świadczeniem okresowym jest bowiem takie świadczenie, którego przedmiotem świadczenia są pieniądze lub rzeczy oznaczone rodzajowo; w ramach jednego i tego samego stosunku prawnego dłużnik ma spełnić wiele świadczeń jednorazowych; spełnienie świadczeń następuje w określonych, regularnych odstępach czasu a świadczenia te nie składają się na pewną z góry określoną całość. Uwzględniając zaś treść rozliczenia z kontrahentem przypisanego pozwanemu oraz zarządzenie Rektora nr (...), należałoby przyjąć, że czesne w kwotach 360 zł miesięcznie pozwany winien uiszczać do dziesiątego dnia danego miesiąca. Skoro zapłata czesnego następowała co miesiąc, w określonych, regularnych odstępach czasu i świadczenia te nie składały się na pewną z góry określoną całość (powód nie wykazał bowiem by było inaczej) uznać należało, że również przy uwzględnieniu trzyletniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 118 k.c. roszczenia powoda uległy przedawnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo.

Z uwagi na to, iż pozwany żadnych kosztów procesu nie poniósł nie było podstaw do zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania na podstawie art.98§1 kpc.